

Dans ur ett barns ögon

Anna Wennerbeck i sin dansstudio i Göteborg.

Hon vill ge barn ett gott möte med rörelsen och förespråkar en prestigelös dans. Genom sin danskonst hoppas koreografen och dansaren Anna Wennerbeck göra skillnad för barn och unga.

– Man kan inte vinna en hel grupp, men om det är några barn man gör skillnad för betyder det något.

Anna ställer sig upp i den lilla dansstudio som ligger på bottenvåningen av lägenhetshuset hon bor i. Studio delar hon med sin man som är musiker. Hon går runt på dansgolvet som omringas av mikrofoner, stativ och notställ. Hon visar hur glädje kan uttryckas genom rörelse.

– Om jag ska göra en koreografi som uttrycker glädje kan jag börja leta i kroppen. Vad brukar jag göra när jag är glad?

Rörelse har alltid varit en naturlig del i Annas liv. Redan i femårsåldern började hon dansa balett. Därefter följde flera år av gymnastik innan hon efter gymnasiet hittade tillbaka till dansen.

– För mig fanns det ett starkt behov av att hitta ett sätt att uttrycka mig på.

”Jätteläskigt att sova över”

Anna har alltid haft ett driv till att berätta någonting. Idag driver hon Embla Dans och Teater som hon själv var med och startade upp 1990. Här skapar och spelar hon dansföreställningar som riktar sig främst till barn. Nu är hon aktuell med föreställningen Gläntan som har premiär

den 1 december. Anna vill genom danskonsten uttrycka känslor, upplevelser och situationer som är igenkännbara för barn.

– Jag tyckte det var jätteläskigt att sova över när jag var liten. Då gjorde jag en föreställning som handlade om det och det blev som en hyllning till att sova över.

Utöver egna erfarenheter hämtar Anna inspiration från barn idag. När hon skulle skapa en föreställning för barn om polarisering besökte hon förskolor för att prata med barnen om motsatser.

Med träden som inspiration

Anna har också tillbringat tid i naturen för att undersöka om det går att se trädens rörelse som koreografi. Hon gick ut för att undersöka träden.

– Jag stod där men det hände ingenting. Jag var jättefrustrerad. Jag lyssnade, tittade och härmade.

När Anna gungade en trädgren kände hon något hon beskriver som trädets elasticitet.

– Det kom något tillbaka i min kropp. Sedan jag upptäckte det var jag fast.

– Jag tog med det in i studion och tänkte: Vad är elasticitet i min kropp?

Anna sträcker ut sin ena arm och rör den på olika sätt. Trädens rörelse gav henne en ny ingång till hennes dansskapande.

Vill lyfta fram trädens betydelse

Anna vill belysa träden i sina föreställningar. Hon hoppas att det kan göra att fler barn och vuxna tar sig ut i skogen.

– Går barnen och tittar på en föreställning går de hem och pratar om träd ytterligare lite till än vad de gör i skolan. Allt vi inte pratar om blir mindre viktigt.

– Vi behöver sluta ställa oss över naturen och bli mer jämställda med den. Jag vill att man ska börja se träden, inte bara som en fin kuliss.

Många barn har en starkare relation till naturen än vad vuxna har. Samtidigt är det många barn som inte kommer ut i naturen, säger Anna.

– För mig handlar det om att bekräfta att träd är viktiga även för vuxenvärlden. Det handlar om att bekräfta den relation som barnen redan har.

Tar avstånd från prestationssamhället

Att Anna var en prestationsbaserad ”duktig flicka” när hon var yngre tror hon har lett till hennes dansskapande idag där uttryck är överordnat prestation.

– Det enklaste sättet att splittra en grupp är att säga att de som är bäst ska stå längst fram. Då har du knäckt gruppen och gruppkänslan. Sen vill alla andra bli som dem, i stället för att bli som man själv är.

Anna önskar att balansen mellan prestation och nyfiket lustbetonat lärande var annorlunda i samhället. Hon berättar att hon gav ett samarbetspel till sina barnbarn i julklapp förra året.

– Det är mycket som blir prestation. Jag behöver inte bidra till det.

Anna Wennerbeck

Ålder: 55 år

Bor: Göteborg

Från: Lund

Intressen: dans, odling,
träning

Aktuell: Föreställningen

Gläntan, premiär 1
december